

Chinese artisten maakten ophef te Gostende

Een keurprogramma

Allen, die hart en oog hebben voor de kunst, en die tijdens het afgelopen week-end het optreden van het gezelschap van de Chinese Volksrepubliek en van de Opera van Peking hebben bijgewoond, hebben ongetwijfeld volmondig beaamd dat ze een wondermooie avond, vol heerlijke mysterie en boeiende prestatie, hebben beleefd.

Het ware onbegonnen werk, moesten we hier alle programmapunten afzonderlijk onder de loupe nemen. Het geheel kan trouwens met één woord bestempeld worden : prachtig !

Lenig en gratievol zijn de Chinese dansers !

ARTISTEN EN... ACROBATEN !

Wanneer men «Beroering in het Koninkrijk der Hemelen» — een zeer bekende Chinese mythologische legende — gezien heeft, staat men effenaf in bewondering voor de kunstzin, de studie en de acrobatische waarmede deze legende vertolkt wordt.

Wang Ming-Chung, de hoofdvertolker van deze legende, is enig in zijn rol van «koning der apen».

De talrijke ogevechten, die in deze legende voorkomen, worden zo knap en zo feilloos juist weergege-

ven dat ze spontaan handgeklap moeten uitlokken.

Naar ons oordeel was de «Lotus-Dans» met Sun Li en negen andere uitvoerders werkelijk het beste dat aangeboden werd. Het betreft een in centraal China zeer bekende volksdans, welke de jeugd en de schoonheid oproept alsmede vrede en geluk symboliseert.

Het programma nam ruim drie uren in beslag.

De muzikale begeleiding, die menigeen bij het eerste horen zou kunnen afschrikken, was echter van deze aard dat men na een kwartuur deze muziek omzeggens niet meer hoort, maar dat men haar bestendig opsorpt in het gebeuren op scène zelf. Alles vormt waarlijk één geheel: die typische vijf-noten muziek en die soms grillige, soms betekenisvolle dansbewegingen.

De bekende Franse criticus Vercors die het Chinees toneel te Peking zelf zag, schreef trouwens het volgende:

«Vergeet wij niet, dat zelfs in China, het Chinees toneel en zijn muziek voor onverstaanbaar doorgingen voor westerse oren; en toen ik er persoonlijk voor de eerste maal heen toog, was het eerder teet een sceptische nieuwsgierigheid. Om de waarheid te zeggen, de eerste minuten bevestigden mijn vrees: de intonatie, de gebaren leken mij een karikatuur, bijna ondraaglijk. En wat de muziek betreft, de brutale gong- en bekkenslagen maakten mij grimmig.

En dan, wat gebeurde er ? Tien minuten later was het wonder geschied : ik was betoverd ! Ik ben het nog altijd ! Van al mijn vrienden, die op hun beurt naar China

(Zie vervolg blz. 3)

Chinese artisten maakten ophef te Oostende

(vervolg van blz. 1)

zijn gegaan, heeft geen enkele kunnen weerstaan aan de betovering. Het is voor ons een honger geworden, een dorst, een passie.

Tot daar Veroors.

En wat dan gezegd van de kostumering?

Moeilijk kan dergelijk festijn van luxe, van kleur, van kunstzinnige afwerking tot in alle details beschreven worden. De kostumering op zichzelf vertegenwoordigde gewis een gans fortuin.

Het succes was dan ook uitbundig en gemeend. Het talrijk opgekomen publiek was opgetogen, betoverd, gegrepen in die geheimzinnige vangarm van de Chinese kunst.

DERDE EN VIERDE OPTREDEN AANGEKONDIGD

Het zal vele personen die tot nu toe in de gelegenheid niet waren de Opera van Peking te zien optreden, genoeg doen te vernemen, dat deze Chinese artisten voor een derde en vierde maal te Oostende zullen optreden op Zaterdag, 30 en Zondag 31 Juli, in de grote concertzaal van de Kursaal.

De locatie is van heden af geopend.

GEEN SANT IN EIGEN LAND

De Opera van Peking gaf tijdens haar optreden enkele eeuwenoude pantomines. Zulks lokte een levendig succes uit.

Het Oostends conservatoriumtooneel gaf een tweetal jaren geleden een voorstelling om aan te tonen, hoe gespeeld werd, enkele eeuwen geleden. En dat had veel minder bijval.

Wat nogmaals de waarheid van het spreekwoord bewijst: geen sant in eigen land.

**MEJ. TRATSAERT EN DE
VROUWELIJKE LJDELHEID...**

Ook mej. Bertha Tratsaert, ons oudste gemeenteraadslid en een voornaam Oostends figuur, heeft bijzondere belangstelling getoond voor het bezoek van de Chinese dansers uit Peking, die deze week in de Kursaal optraden.

Natuurlijk was het de klededrucht, en voornamelijk de hoedjes, die mej. Tratsaert interesseerden.

Het schijnt dat mej. Tratsaert inlichtingen heeft ingewonnen nopens het adres van die Chinese hoedjesfabriek, zodat we ons dus aan een verrassing te meer mogen verwachten tijdens de komende zitting van de gemeenteraad.

HUMOR VAN MEESTER PORTA

Tijdens de receptie van de artisten van de Opera van Peking op het stadhuis, werd natuurlijk ook het gulden boek getekend.

De edirecteurs van de groep schreef dan ook met sierlijke Chinese lettertekens een leuze in het boek, gevolgd door zijn naam: Chang Chi Hsiang.

Er werd hem gevraagd wat hij geschreven had, waarop Chang Chi Hsiang antwoordde: Ik heb geschreven: moge een blijvende vriendschap heersen tussen het Belgische en het Chinese volk.

Dhr De Ramée hoorde zulks en schreef de vertaling onderaan de Chinese handtekening.

En meester Porta (Marie-Jozef-Léo) die dit zag fluisterde gemoedelijk:

— «Kijk, nu schrijft mijnheer De Ramee in het gulden boek: voor accoord, getekend, De Ramee».